

בתי המשפט

א 005693/01

בית משפט השלום ירושלים

לפני כב' השופט ר' כרמל

בעניין:

1. מחמוד ו

2. מוחמד ו

3. חאלד

ע"י ב"כ עו"ד

ראידה קרואני

התובעים

נגד

רוני בן יצחק בורגנה

ע"י ב"כ עו"ד הורוביץ מיכאל

הנתבע

פסק דין

1. התובעים הגישו תביעתם כנגד הנתבע בגין אירוע שהתרחש ביום 19/10/94. הנתבע היה בתקופה הרלבנטית שוטר במשמר הגבול, והתובעים עבדו בזמנים הרלבנטיים באוויזיה במושב עזריה והם נהגו ללון בחדר הסמוך לאוויזיה. התובע מס' 1 הינו יליד 1974, התובע מס' 2 הינו יליד 1962 והתובע מס' 3 הינו יליד 1974. בגין האירועים נשוא כתב התביעה הוגש כנגד הנתבע כתב אישום (נגדו ונגד אחרים) בבית משפט השלום בירושלים, בתיק פלילי 234/96. בכתב האישום נטען כי בתאריך 19/10/94, בסמוך לחצות הלילה, נכנסו הנתבע וחבריו, הם שוטרי משמר הגבול, אל האוויזיה במושב עזריה, שם ישנו שלושת התובעים. נטען כי הם העירו את התובעים באלימות, הובילו אותם לחצר בית סמוך שם תקפו אותם במכות ובבעיטות. לאחר מכן הועלו התובעים לרכב שהסיעם לנקודת משמר הגבול בבית חשמונאי. גם במהלך הנסיעה נטען כי התובעים הוכו על ידי הנתבע. כאשר הגיעו התובעים והנתבע לנקודת משמר הגבול בבית חשמונאי, הוכנסו התובעים לקרוואן,

בתי המשפט

א 005693/01

בית משפט השלום ירושלים

לפני כב' השופט ר' כרמל

שם תקף הנתבע את התובע מס' 2 באמצעות אלה שהייתה ברשותו וכן עשה גם לתובע מס' 1, תוך כדי שניתנה זריקה לתובע מס' 1 בגבו ובנוסף תקף הנתבע ביחד עם חברו גם את התובע מס' 3 באמצעות אלה, וניתנה לתובע זה זריקה בישבנו. כתוצאה מהמעשים סבל התובע מס' 1 מכאבים ונזקק לטיפול רפואי, איבד את התחושה בגבו במשך שעתיים. התובע מס' 2 סבל משטפי דם רבים בחלקי גופו וגם הוא נזקק לטיפול רפואי וכן התובע מס' 3. בפסק דין ארוך ומנומק של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט נועם) הורשע התובע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (וכן בעבירה של הדחה לחקירה). מהכרעת הדין וגזר הדין עולה כי האירועים התרחשו במועד בו בוצע פיגוע באוטובוס קו 5 ברח' דיזינגוף בתל-אביב. אחד הנאשמים בתיק הפלילי ביקש לפעול לסילוקם של התובעים ממושב עזריה, זאת נוכח הסגר שהוטל על אזור יהודה ושומרון בעקבות הפיגוע, כאשר התובעים היו תושבי הכפר יאטה והם התגוררו בסמוך לאוּוּזיה שם הועסקו על ידי אדם בשם יוסף אסרף. בקשתו של אותו נאשם לדאוג לסילוק התובעים נעשתה על פי בקשת קרוב משפחתו, אדם בשם מאיר קרמני שהוא שכנו של אסרף. עוד עולה מגזר הדין כי מושב עזריה נמצא מחוץ לגזרת הפעילות של נקודת מג"ב בבית חשמונאי והנתבע החליט לטפל בתלונת חברו ולשם כך הוא הגיע עם חבר נוסף ושניים מפקודיו, זאת מבלי לדווח לממונים עליו על הפעילות. הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין, בנוגע לנתבע, היו שבשלב בו העיר הנתבע את הנתבעים משנתם בחדר בו לנו בסמוך לאוּוּזיה, תקף הנתבע את התובעים. בהמשך, בחצר הבית, היכה הנתבע את התובעים 1 ו-3 בעת חיפוש שערך על גופם ובמהלך הנסיעה היכה הנתבע את התובעים ברגליהם במכשיר כלשהו שהיה ברכב (מכות שנקבע שלא היה בעוצמה ולא הותירו סימני פגיעה). עם הגיעם לאתר הקרוואנים הכניס הנתבע את התובעים לתוך קרוואן שם היכה את שלושת הנתבעים באלה ולאחר מכן, כפי שפורט לעיל, דקר שניים מהם במזרק.

2. מיד בראשית ההליכים הסכימו הצדדים כי לאחר סיכום קצר בכתב יפסוק בית המשפט בשאלת גובה הנזק בהתאם למסמכים שבתיק בית המשפט, לפי שיקול דעתו, ובהתאם להוראת סעיף 79 א (א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984. הסכמה זו באה לאחר שהתובעים הודיעו כי הם מוותרים על הגשת חוות דעת רפואית מטעמם בנוגע לפגיעות אותן סבלו. בהסכמה זו, ובהמשך כמובן לפסק הדין החלוט בהליך הפלילי, הוסרה גם שאלת החבות מעל הפרק.

בתי המשפט

א 005693/01

בית משפט השלום ירושלים

לפני כב' השופט ר' כרמל

3. התובעים בסיכומיהם חזרו על תיאור האירועים, כפי שאלה פורטו לעיל, והם הפנו לדו"חות הרפואיים שנערכו למחרת האירוע. בהתאם לתעודה הרפואית המתייחסת לתובע מס' 1, שנערכה על ידי ד"ר אחמד מחמוד אל ג'אבור מהמרכז הרפואי ביאטה, עולה כי ניתנה לתובע עצה לעריכת בדיקות מקיפות ולמנוחה במשך חודש בביתו, זאת לאחר שנשמעו תלונותיו. מסמך דומה ניתן לתובע מס' 2 שם ניתנה לו הנחיה לעבור בדיקה אצל רופא אורולוג, אורטופד וכירורג, ובאשר לתובע מס' 3 ניתנה לו תעודה רפואית מאת הד"ר עבדאללה חוסן חאסן שם נרשמו תלונות התובע. מעבר למסמכים אלה לא צורפו מסמכים רפואיים נוספים. נטען כי התובעים 1 ו-2 נאלצו להעדר מעבודתם למשך חודש ימים והתובע מס' 3 השתלב בעבודה חלופית רק כעבור 7 חודשים לאור הפחדים שנוצרו אצלו. נטען כי התובעים סבלו פגיעה נפשית והיו נתונים להשפלה ולאימה. נטען כי הנתבע הכריח אותם לשיר שירי הלל למשמר הגבול, ולסיכום טען ב"כ התובעים כי כבוד האדם של התובעים, ביחד עם זכותם לחירות ולשלמות הגוף, נרמס. ב"כ התובעים הפנה למקרים אחרים דומים בנוגע לפסיקת שיעור הפיצויים וביקש להעמיד את הפיצוי הלא ממוני לכל אחד מהתובעים על סך של 40,000 ₪ ולפסוק לתובעים 1 ו-2 פיצוי נוסף בסך 6,373 ₪ לכל אחד מהם בגין אובדן הכנסתם, וסכום נוסף של 26,611 ש"ח לתובע מס' 3. מנגד, הנתבע בסיכומיו טען כי בסופו של דבר, עולה מהמסמכים הרפואיים אשר הוגשו על ידי התובעים עצמם, כי פגיעתם הפיזית והנפשית לא הייתה קשה כלל ועיקר. בא טיעון לגבי מצבו הכלכלי של התובע והטראומה שעבר בהיותו ילד בן 6 שעה שנפגע בפגיעה הידוע במעלות. הנתבע הסכים כי יש לפצות את כל התובעים ביחד בגין הטיפולים הרפואיים בסך של 1,000 ₪ והוסכם לפיצוי בסך 3,373 ₪ לתובעים בגין אובדן שכר של חודש עבודה. לעניין הנזק הלא ממוני, נטען כי יש להעמידו על סך של 2,000 ₪ לכל אחד מהתובעים, הן לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנתבע ונסיבותיו האישיות, והן לאור העובדה שהאירוע הסתיים ללא נזק ממשי. לפיכך הפיצוי הכולל לו טוען הנתבע הינו על סך של 6,373 ₪ לכל אחד מהתובעים. ב"כ הנתבע ביקש לאבחן את האירועים אליהם הפנה ב"כ התובעים בסיכומיו מהמקרה הנדון.

4. ראשית, יש להבהיר כי גובה הנזק ייקבע לפי שיעורו של הנזק ולא לפי יכולתו הכלכלית של הנתבע. נתון אחרון זה הינו בלתי רלבנטי שעה שדנים בגובה הנזק. אמנם, לגבי האירועים וטיב המעשים שביצע הנתבע בקשר עם התובעים בא פירוט בהכרעת הדין ובגזר הדין, אולם לא ברורה המשמעות והתוצאה של הפגיעות הפיזיות אותן סבלו התובעים, שכן המכתבים הרפואיים שצורפו על ידם הינם סתמיים במובן זה שבא בהם אך פירוט לתלונות שהעלו התובעים תוך שלא צוינו ממצאים כלשהם. טיב המעשים

בתי המשפט

א 005693/01

בית משפט השלום ירושלים

לפני כב' השופט ר' כרמל

שביצע הנתבע הינם ברורים והם אינם מוסיפים כבוד רב לנתבע. אין מחלוקת כי התובעים 1 ו-3 נדקרו באמצעות מזרק, והתובעים כולם הוכו, בין היתר, תוך שימוש באלה ובמכשירים אחרים. לאור זאת ובהתאם למסגרת לה הסכימו הצדדים לעניין האופן בו בית המשפט יפסוק את שיעור הפיצויים לתובעים, דהיינו במסגרת סעיף 79 א (א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) התשמ"ד-1984, ולאחר שהסכמתם של הצדדים באה מיד עם תחילת ניהול ההליכים בתיק זה, ובהתאם לסכומים כפי שאלה נתבעו בכתב התביעה (ראה סעיף 18 לכתב התביעה שם צוינו סכומים נמוכים מאלה שנתבעו בסיכומים), אני מחייב את הנתבע לשלם לכל אחד מהתובעים סך של 12,000 ₪. הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל. בנוסף, ישא הנתבע בהוצאות התובעים וכן בשכר טרחת עו"ד בסך 3,000 ₪.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט"ו בחשון, תשס"ג (21 באוקטובר 2002), בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בירושלים
אפי מאשיך
שחעתק זה נכון ומתאים למקור

ותאריך _____
אפי מאשיך